

Fél lábbal a pokolban

2011 június 09. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Verőfényes napsütés, a tenger lankás hullámai finoman nyaldossák a partokat, a homokban alkalmi focipálya t?nik fel szokványos kellékeivel: kapuk, labdák, vizespalackok és néhány protézis(!).

Ahogy a bevezető is érzékelhető, a **SLASC** nem egy átlagos futballcsapat, nem egy átlagos országban, ugyanis a nyugat-afrikai államban talán a legmagasabb az egy fűre jutó amputáltaknak a száma a fiatal korosztály körében (legfőképpen a férfiaknál), mint bárhol máshol a világon. Fogycékkosságuk ellenére a labdarúgás itt is a legnépszerűbb sport és vélhetően a legjobb orvosság a szörnyű évtizedek feldolgozására.

Sierra Leone az 1960-as évek elejéig brit gyarmatként funkcionált, önállósodását követő időszakban azonban a hatalmi harcok színterévé tették az egyedi természeti kincsekkel rendelkező országot. A 90-es évektől brutális polgárháború tombolt a vidéken, amelynek kiváltó okaiként elsősorban a helyi kormányzat korrupcióját és a gyémántvagyonnal való rossz gazdálkodást említhetjük. Májig több mint 50 ezer ember vált áldozatává a pusztító vérengzésnek, több 100 ezren kényszerültek elhagyni otthonaikat és megközelítőleg tízezer lakos vesztette el valamelyik végtagját a taposóaknáknak, puskagolyóknak és számos esetben a gyerekkatonák által elkövetett kínzásoknak köszönhetően.

Az **SLASC** tagjainak egy része egyébként korábbi profi játékos, akiket a szörnyű körülmények elvették a továbblépés lehetőségét. A focisták azonban –legalábbis külsőre – nem tragédiaként élik meg végtagjaik elvesztését, hanem önfeláldozóan, minden erejüket beleadva, mankóik segítségével próbálják kapuba juttatni a bört.

„Néhányan csak azután kezdtünk el futballozni, miután láttuk kétlábú társainkat játszani. Nagy fájdalom nézni őket, úgy hogy te nem szállhatsz be közéjük” mondja **Victor Musa**, az SLASC egyik csatára.

„Már nem érezzük magunkat fogyatékosnak, mi is tudunk futballozni”

Sierra Leone amputált labdarúgó-válogatottja nemrégén a harmadik helyet szerezte meg az "egylábúak" világbajnokságán **Anglia** és **Brazília** mögött.

„Úgy tervezem, hogy folytatom a focit és azért imádkozom, hogy egyszer részt vehessek a paralimpiai játékokon” mesél terveiről **Maxwell Fornah**, aki egy 1998-ban kapott lövés következtében vesztette el lábát, miközben az iskolából menekült hazafelé Kambia ostroma idején.

„Soha nem tudtam meg, hogy egy katona vagy egy lázadó volt, aki eltalált, csak annyira emlékszem, hogy órákkal később a **Red Cross** kórházban ébredek.”

A középpályás, **Mohamed Jalloh** legnagyobb kívánsága, hogy olyan nagyszerű játékosná váljon, mint **Thierry Henry**, vagy **Samuel Eto'o**. Tehát a sport nem csak egy szórakozás a számukra, de reményt is sugároz feléjük. A csapat kapusa, **Saidu Mansaray**nak meg van mindkét lába, viszont egyik keze hiányzik, amelyet egy baltával vágta le, ennek ellenére nagyon ügyesen hátrítja a lövéseket.

„Egyik nap éppen otthon voltunk Kissyben, amikor három lázadó tört be hozzánk, akik kicipeltek az udvarra és ... Az egyik kezemmel normálisan el tudom kapni a labdát, míg a másikkal csak elterelem azt.”

Szponzor híján a csapat azért is küzd, hogy megkeresse az utazásaik fedezetére szolgáló kevéske összeget, új csukára pedig már végképp nem telik, de emiatt sem csüggednek a srácok, számukra a kopott, lyukas lábbelik is tökéletes megfelelnek. A meglepő jókedv ellenére Fornah szavaiban azonban érezhető a keserűség, aki a polgárháború egyik legfőbb okozójában, Libéria ex-elnökében, **Charles Taylor**ban látja a legnagyobb bűnbakot: „ha bűnösnek találják, remélem élete végéig börtönben fog sínylődni.”

A **Sierra Leone Labdarúgó Szövetség** égisze alatt működő csapat azonban csak egy szegmense az ország futballjának, hiszen "kétlábú" honfitársaik brit mintára szerveződő bajnokságban játszhatnak. A **Sierra Leone Premier League**ben 14 csapat szerepel, amelyek közül a legsikeresebb az **East End Lions** és a **Mighty Blackpool** egyaránt 11 bajnoki elsőséggel. Az első osztály résztvevője a **Kallon FC** is, amelyet Sierra Leone máig legjobb játékosa, az Interben és a Monacóban is légióskodó **Mohamed Kallon** hozott létre, pontosabban 2002-ben 30 ezer dollárért megvette a **Sierra Fisheries** gárdáját, majd korántsem egocentrikus módon saját magáról nevezte azt el. A befektetés négy esztendő múlva meg is térült, ugyanis 2006-ban bajnoki címet ünnepelhetett a csak hazai játékosokat foglalkoztató klub.

Kallon 2009-ben egy szezon erejéig saját csapatában is megfordult

Az ország labdarúgását erősen befolyásolták (befolyásolják) a zavaros körülmények. A **Leone Stars** becenévre hallgató nemzeti válogatott egyetlen világversenyre sem jutott még ki, legnagyobb sikerüknek két **Afrika-kupa** szereplés számít, a sors fura fintora, hogy mindkét részvétel a polgárháborús időszak legválságosabb éveiben jegyezhető (1994, 1996)... A szövetséget 2000-ben ki is zárták a nemzetközi színtérről a rendezetlen viszonyok miatt.

Azonban biztató jelekről is beszámolhatok. A futbalszövetség elnöke minden követ megmozgat annak érdekében, hogy legalább az afrikai kontinens nagytornájára sikerüljön kijuttatni a **FIFA-világranglistán** a 121. helyet birtokló nemzeti tizenegyet. Reményre adhat okot, hogy a fiatal generáció tagjai között nagy tehetséggel megáldott játékosokat találunk, akik közül az **AC Milan**ban profiskodó **Rodney Strasser** talán a legígéretesebb. A 21 éves középpályás vezéregyénisége lehet a jövőben a Leone Starsnak, ahová az **Aston Villa** labdarúgóját, **Nigel Reo-Coker**t is erősen invitálják, de az angol U21-es csapatban is szereplő focista egyelőre nem mondott igent a felkérésre.

Zárszóként álljanak itt a bizakodó **Nahim Khadi** elnök szavai, aki a gyötrelmes múltat maguk mögött hagyva egy szebb jövőt álmódott meg:

... a hibáim miatt a labdarúgás helyem helyébe került, de ehhez én is hozzájárultam. Van más? Milyen lehetőségek állnak előttem a jövőben?

... a hibáim miatt a labdarúgás helyem helyébe került, de ehhez én is hozzájárultam. Van más? Milyen lehetőségek állnak előttem a jövőben?

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD

A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló